

Tiếng Mẹ Ngày Xưa

Thuở ấy những trưa hè nắng đỏ
Sương buốt đêm đông gió lạnh lùa.
Qua buổi chiều thu mưa nức nở,
Mẹ cất lời ru bên võng đưa.

Lời mẹ là bài ca đẹp nhất,
Chứa chan yêu mến ngập tràn dương.
Dạt dào nguồn sống trong lời hát,
Truyền vạn thâm tình bao luyến thương.

“Àu ơ, Gió mùa thu mẹ ru con ngủ,
Năm canh trường thức đủ vừa năm.”

Đôi mắt dịu hiền như thấp sáng,
Khung trời diễm tuyệt của riêng con.
Đôi tay nâng giấc bao năm tháng,
Êm ái vòng tay quyện lấy hồn.

Lời mẹ bênh bồng như mây trắng,
Chim hót vườn trưa nắng xé mảnh.
Hồn nước quyện hòa câu hát mẹ
Mái đình ngói đỏ, bóng tre xanh.

Lời mẹ âm vang trên sóng nước,
Ngày con khôn lớn biệt quê hương
Bến cũ mong con về mấy lượt,
Chan hòa tiếng mẹ vọng ngàn phương.

Con đi xuôi ngược theo ngày tháng,
Một chút tình quê tưởng nhạt nhoà.
Giữa chốn bụi hồng mơ tiếng mẹ,
Khẽ khàng âm điệu bến xuân xưa.

Qua rồi ngày tháng thần tiên cũ,
Con lớn lên trong vạn tử sầu.
Đôi mắt thướt nào đã khép chặt,
Lời ru ngày ấy có còn đâu!

Âm thanh huyền ảo theo cùng chết,
Với mẹ vào lòng sâu đất khô.
Tàn canh thâu vắng con vô vọng,
Lắng tiếng ngày xưa tự đáy mồ!...

UYÊN THÚY LÂM
Boston

Có Những Quãng Đường Chung Lối (cho Bờm)

Quỳnh Trâm Anh

**Không hẳn cứ phải sống bên nhau mới gọi là hạnh - phúc.
Bởi từng có những khoảnh khắc nào đó trong đời,
Chúng ta đã từng bên cạnh nhau
để
từng - hạnh - phúc ...
Nhưng chúng ta vẫn phải buông tay nhau
.....từ - bỏ.**

**Điều đó được gọi tên là lầm lỡ.
Khi cuộc đời không bao giờ cho chúng ta cơ hội lần thứ hai
Nên thay vì phải sống với những đổi thay...**

**Dù chúng ta biết những gì đã qua không bao giờ trở lại nữa.
Nên sẽ mỉm cười để cảm ơn một phần duyên nợ.
Cảm ơn một lần chọn lựa...
Dù biết cảm ơn là đồng nghĩa với vết cứa vào những tổn thương.**

**Chúng ta đã - từng tìm thấy nhau trên một đoạn đường
.... Rồi quên
Như cơn mưa rồi cũng cần tạnh ráo.
Ta giữ lại giọt nước mắt của người trong một lần mưa bão
Khi ta nắm chặt tay người xin được thứ tha.**

**Tất cả sẽ qua...
Chúng ta bắt buộc chọn hai con đường khác.
Nhưng khi ta đủ bao - dung để nhìn người mình từng yêu sống
cuộc đời với một người khác...
Mà...vui...**

Gió Thả Mây Về Trời

(viết tặng Em và tặng thên thang)

Hết rồi đó em

Hết thứ mà người đời vẫn gọi là Duyên là Nợ

Hết luôn cả những tháng năm làm lỡ

Trao đi tin yêu để nhận về đắng đót đến rát tim.

Anh ràng ngực mình bằng những cơn khản giọng kiếm tìm

Đắm mạnh vào bóng đêm - hoá ra tay mình rướm máu.

Ơi người đàn bà mà Anh cứ xem là vật báu.

Cũng chỉ tầm thường với những lấp liếm, biện minh...

Thôi em cứ đi đi, để xây lại đời mình

Mặc Anh và đóng gạch hoang nát vỡ

Chờ ngày trời thoi nổi gió

Lòng hết đau

Anh sẽ hong khô những nát nhàu

Và sẽ thay em quét lại đời mình một màu son mới.

Rồi Anh cũng thôi bắt mình chờ, mình đợi.
Thôi bắt mình cứ tin vào những câu thề hẹn viễn vông
Khi muốn đổi lòng...
Thì có khó gì đâu một lời rỗng tuếch.

Trả hết đi những mối mệt,
Là chính mình giải thoát cho nhau
Bởi chúng ta cần làm lại từ đầu
Với người sau, mà cả em và Anh đều thấy An - Yên - hạnh phúc.

Để còn bớt nhìn nhau bằng ánh nhìn dần vật
Phải một người ngồi lại để một người bước ra cửa, đi.
Tình yêu hết hạn, hết thì.
Sẽ đắng như ấm trà cạn nước.

Đường yêu thương rẽ hai chiều xuôi ngược
Cũng thường tình mà thôi.
Gió thả mây về trời.
Chúng mình thả đờn đau, thả mê mọi một đời.

Mất nhau...

Quỳnh Trâm Anh

GIÓ MÒ CÔI

viết cho những lần muốn đi xa...

Mẹ,
Chiều nay con về, nhà mình trống hoác
Di ảnh mẹ cười hiền nhìn dỗi phía trên cao
Con nhớ mẹ vẫn thường đọc con nghe những thưở nào:
"Mồ côi mẹ ăn cơm với cá. Mồ côi cha lót lá mà nằm"
Đời bắt con long đong...
Từ khi rời xa mẹ.

Mẹ,
Giá chiều nay con về mẹ đợi con trước cửa.
Như khi xưa con về, mẹ đợi, mà con cứ nhẩn nhẩn: nhà quê về chán chết
mà cứ gọi con về...
Giờ thèm được cần nhẩn...
Mà chỉ thấy mình với bốn bề vắng lặng.

Mẹ,
Giá chiều nay con về được ăn chén cơm mẹ nấu và tắm bằng nước ấm
mẹ nung rồi pha sẵn như ngày nào mẹ sẵn
Thì chắc con bình yên và thấy mình gột rửa.
Con quăng mình ra đời, cứ tin mình lo cho mình giỏi hơn ngày dựa mẹ
Mà đâu biết rằng Đời bắt con trả bằng giá rất cao.

Mẹ,
Chiều nay con biết đau...
Khi gã đàn ông con yêu bỏ con đi cùng nhân tình mới.
Con nhớ lời mình mang tội
Khi xưa con trách mẹ không giữ được cha vì mẹ cứ bấp núc, nát nhàu.
Giờ đau...
Không còn mẹ để gục đầu cảm thông kiếp đàn bà bất hạnh.

Mẹ,
Gió chiều nay lạnh...
Là gió mờ cõi...

QUỲNH TRÂM ANH

VÌ MỘT QUĂNG ĐƯỜNG ANH QUA ĐAU ĐỚN

Em!

Anh chẳng còn gì để cho em

Ngoài một trái tim đã vá chằng, vá đụp

Của những ngày yêu thương chị; mà anh như thằng khờ đi cầu xin hạnh phúc.

Chị lấy đi hết rồi, anh trống hoác, tan hoang.

Em về đây, vá vùi lại ... lỡ làng ...

Anh như thằng đàn ông mắc tội đời; mắc nợ người chưa trả.

Để nhìn em vát vả...

Để nhìn em vá vùi những đố vỡ của anh

... bằng trái tim lành

Chị bỏ anh,

Chị lấy hết đi quăng đời làm chồng, làm vợ,

Trong cơn đau rạn vỡ...

Em giơ tay xin trời khép lại những nỗi đau.

Trong thăm sâu...

Tận đời này và cả đời sau.

Thằng đàn ông trong anh sẽ không bao giờ quên được những tàn đau lẫn phép màu...

Của một người đạp đi; để em về trên mình cam chịu...

Một người đàn bà khắc vào mắt anh những vết chân chim mà không bao giờ hiểu.

Còn em, ngồi vuốt lại cho lành...

*Sóng chòng chành - Em,
Xây tình yêu trên đống tro tàn - Anh, đổ nát.
Yêu một người đã từng đi qua đờn đau - là em đang mang nhiều mắt mát
Làm sao Anh trả hết ngọn ngành?!*

*Không hứa sẽ mang lại cho em cuộc sống màu xanh,
Đẹp như trong tranh hay như trong tiểu thuyết.
Điều duy nhất anh làm được:
Không để em đau như ngày tháng anh đã từng...*

Vì em

mà cả Vì Anh...

QUYÊN TRÂM ANH

Trăng Nước Bến Bè Xưa

*Sông Chia, Biên Hẹn, Trăng Thề,
Rừng Xưa, Gió Hát, Đi Về Có Nhau.*

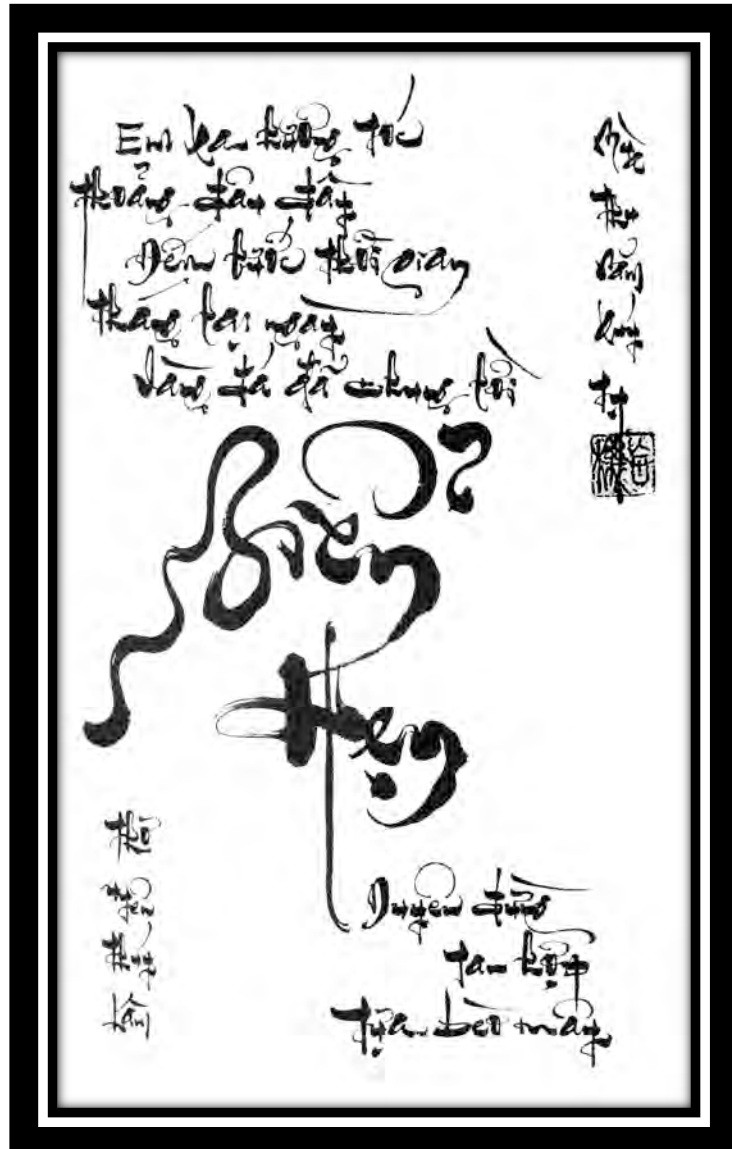

Sông Chia

*Lộp lộp thời gian tưởng mới đây
Sông chia biên biệt khó mong ngày
Bến xưa nào thấy con đò cũ
Hư hát lòng đờn gửi gió mây*

Uyên Thúy Lâm

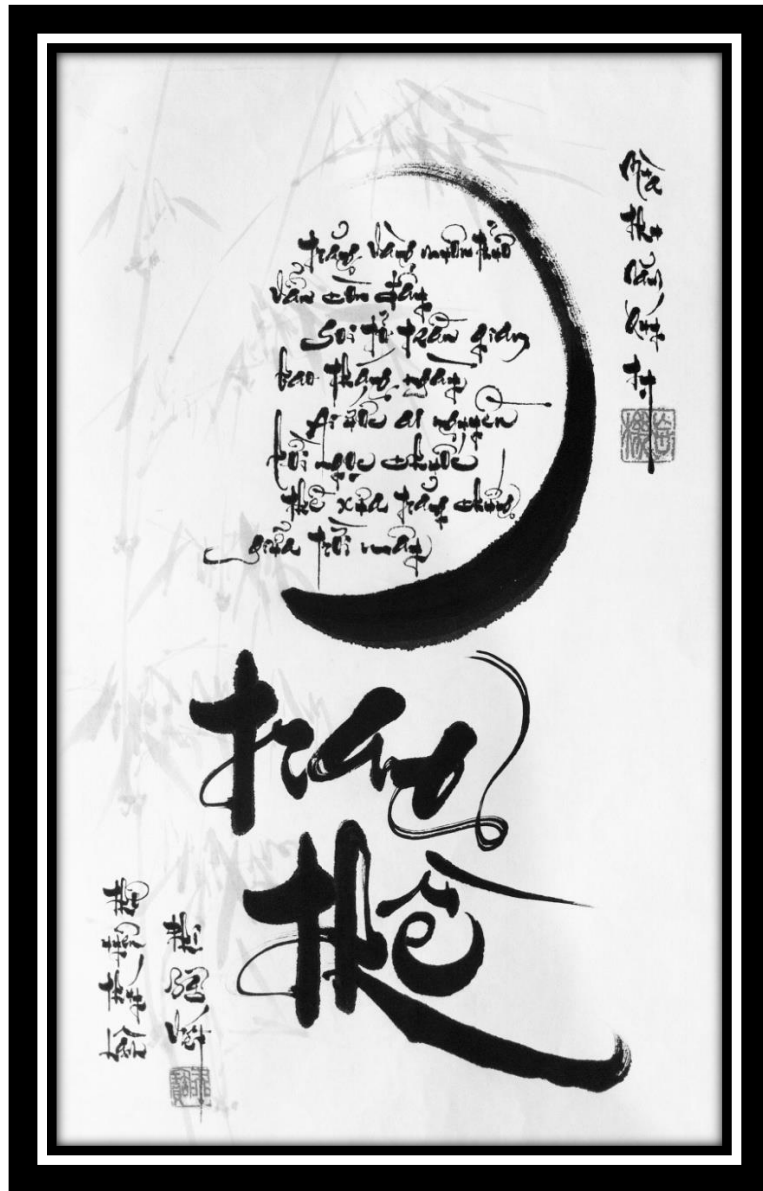

Thư pháp: Phi Bảo

Trăng Nước Bến Bè Xưa

Trăng vàng mặt nước
Vân cồn sóng
Sóng thì yên lặng
Bèo thì trôi nổi
Ái ái ai ai
Thôi thôi chôi chôi
Thôi thôi chôi chôi
Thôi thôi chôi chôi

Trăng Bè
Lục
Tạ

Trăng Bè

Trăng Bè
Lục
Tạ

Rừng Xưa

*Rừng xưa vọng tiếng ngân vang,
Đâu đây gió chuyển muôn vàn yêu thương.
Lá xanh nhựa sống còn vương,
Lá vàng về cõi, mù sương cuối trời.*

*Chiều nghiêng nắng xế lưng đồi,
Xạc xào lá hát muôn lời từ ly.
Vạt rừng này, bước chân đi,
Nửa đời người ở khắc ghi câu thề.*

*Suối nguồn qua mấy sơn khe,
Nhánh rong nhẹ vương chân khe đá sần.
Sơn thôn cách trở nhịp cầu,
Người còn phiêu bạt dải dầu xa xăm.*

*Cuộc tình tưởng đã trăm năm,
Nào hay duyên phận lạc làm bến mê.
Ai đi sao mãi chưa về?
Biết chẳng vàng đá chẳng hề phôi phai...*

UYÊN THÚY LÂM

Thư pháp: Phi Bảo

ĐI VỀ CÓ NHAU

*Ngày đi, em đứng nhìn sao xuyên,
Mặt nước sông quê tím lục bình.
Tôi bước lòng ngập tràn lưu luyến,
Thuyền xa dần khuất ánh bình minh.*

***Cánh chim bạt gió sẽ về đâu,
Thuyền dạt bờ xa ghé bến nào?
Đất khách trông tìm phương cố quận
Một thời khói lửa rộn binh đao.***

*Hẹn sẽ chờ nhau dù trọn kiếp,
Đường bao xa, núi cách sông ngăn.
Ta vẫn tìm nhau trong giấc điệp,
Tay trong tay như đã bao lần.*

***Những đông xám lạnh buồn nơi đất khách,
Nhớ làm sao lửa ấm mái tranh chiều.
Trôi trăm tuổi nghìn sông ai có đợi,
Cuộc tao phùng ghi tạ vạ lời yêu.***

*Từng mùa thu đến thay màu lá
Nhạc dạo cung buồn thêm nhớ thương.
Gối chiếc nhớ trăng vàng bến Hạ,
Mơ Hằng Nga, vũ khúc Nghê Thường...*

***Nghĩ đến một ngày tôi trở lại
Tìm em, tôi trả nghĩa ân sâu.
Bên bờ sông nhỏ gian nhà nhỏ,
Đôi bóng đi về ta có nhau.***

UYÊN THÚY LÂM

ÁNH MẮT

*Anh đâu biết từ bao năm xa vắng,
Ngày cứ trôi bên đời cũ âm thầm.
Anh đã xa, xa biệt ngàn vắng lặng,
Tôi còn đây hờ hững với bao năm.*

*Nhớ ngày nào bên nhau đùa trên cát,
Viết tên đôi mình nét duyên thương nhau.
Anh ngày tháng dãi dầu đời phiêu bạt,
Tôi vẫn chờ dù sau sẽ ra sao ?*

*Nhớ không nguôi lần chia tay năm đó,
Cầm tay nhau ánh mắt biết trao lời.
Thương yêu dâng tràn mắt thay lời ngỏ,
Tự lòng tôi: câu khắc nguyện chung đời.*

*Từng cánh thư còn tươi màu hẹn ước,
Mà người đi chìm khuất mấy sông dài.
Bao hè đến thu qua xuân lỡ bước,
Anh không về, hieu hắt đá vàng phai !*

*Đợi bao năm tìm về qua chốn cũ,
Anh còn đâu sau dâu biển phận người.
Ánh mắt trăm năm vẫn hoài ấp ủ,
Lòng đất sâu , trong đáy mộ hồn tôi!!.*

UYÊN THÚY LÂM

RỪNG CHIỀU

(Nhớ một chiều trên cao nguyên Lang Biang)

Chiều xuống núi đồi cây đổ bóng,
Rừng xưa trăng ngủ dáng mong chờ.
Đường xưa đâu lối về bản cũ,
Thấm lạnh lòng đơn một bóng mờ.

*Bên suối năm nào vào độ xuân,
Có người thiếu nữ tựa hoa rừng.
Mắt nai ngơ ngác chùn chân khách
Môi mộng ươm lời , dáng ngập ngừng.*

Bàng bạc ánh trăng bên suối mộng,
Lặng nhìn hoa đẹp giữa đồi nương.
Say lòng Anh quyết dừng phiêu lãng,
Tơ dệt cùng em câu duyên thương.

*Khách bước nhưng lòng còn vấn vương,
Hẹn khi hoa nở đẹp ngàn phương,
Lễ hội Tình – Xuân mùa ước hẹn,
Anh sẽ về đây , biệt phố phường.*

Bên nương rẫy trồng ngô sắn mới,
Nếp nhà sàn ấm khói hoàng hôn.
Duyên đôi lứa vui chiêm trồng hội,
Hòa âm vang nhịp bước chân dồn...

*Trở lại tìm em bên suối bạc,
Lững lờ khe đá nhánh rong trôi.
Gió qua cành lá , chim ngưng hát,
Nắng tắt chiều phai luống ngậm ngùi !*

Rồi đến xuân nay cũng lối này,
Sương chiều lạnh phủ lá hoa bay,
Điệu khèn xưa vắng, rừng xưa vắng,
Lữ khách lòng nghe gió lạnh đầy!! .

UYÊN THÚY LÂM

TÌNH ƠI LÀ TÌNH

(Riêng tặng Bác Duy Xuyên)

Anh ngồi bón muống cháo cho em,
Hạnh phúc đàn con cứ ngắm xem.
Bạn hữu phùng mang như tị nạn,
Láng giềng trọn mắt phát thòm thòm.
Trong nhà từng bước kèm theo sát,
Trước ngõ hai tay nắm thật êm.
Quyết chí thương yêu nàng trọn kiếp,
Chẳng còn dám vớ vẩn tòm tem...

NGUYỄN HOÀNG LINH
New Jersey.

Họa

HỨA VỚI EM

Anh nguyên trọn kiếp mãi yêu em,
Tình vẫn dạt dào cứ đợi xem!
Cơm dẫu đơn sơ nhưng thắm nghĩa,
Phở dù hấp dẫn chẳng mơ thèm.
Qua bao dâu bể đời chung một.
Trải mấy thăng trầm phận ấm êm.
Đã hứa đường cùng vui lối bước,
Email ngày một, chẳng cần tem !
UYÊN THÚY LÂM

NÓI CÙNG EM

Cứ trách anh thờ ơ với em,
Sao không ngẫm lại thử mà xem.
Xa rời đất mẹ tìm sinh lộ,
Ở lại quê hương chịu nhục, thèm!
Thế giới ám no, người tiến bộ,
Dân oan khốn khổ, lòng nào êm?
Mỹ Âu LÀM VIỆC và VUI SỐNG
Thịt gạo đâu cần phải phiếu tem !!

UYÊN THÚY LÂM

ĐÁP LỜI

Rồi một hôm có lần anh khẽ hỏi:
Làm sao người có được số phone này?
Cứ cho biết từ đâu, ai đã nói,
Anh sẽ rầy cho một trận biết tay !

Em cười bảo: mong anh đừng giận vội,
Đừng phiền người rồi mang tội nghe anh!
Không vừa ý xin trách người đối thoại,
Nói vậy thôi, biết anh dạ nào đành.

Người đang hát cất vút cao lời hát,
Cầm đàn lên mong tấu khúc bay xa.
Thơ anh nghìn trùng sông hồ phiêu bạt,
Lay động lòng người, nhã nhạc thêu hoa...

Người với người vẫn tìm nguồn giao cảm,
Như trăm sông vui hội tụ biển lành.
Mây muôn hướng tìm về phương cố thổ,
Chung cội nguồn người chung tiếng hòa thanh.

Anh có biết lòng trào dâng tiếng gọi,
Sao đỉnh trời đâu phải quá xa xôi.
Đáy vực sâu không khiến người ngại lối,
Anh có còn muốn hỏi nữa hay thôi ?!

UYÊN THÚY LÂM

Chỉ Ba Đao

Giáo Kim* ráng sức chỉ ba đao
Tại hạ dao cùn thấp chẳng cao
Loạn kiếm so găng loè ánh chớp
Cuồng gươm chém gió bốn hoa đào
Trên vai rượu đấng vang lời ngọc
Dưới núi thơ vàng tỏ ánh sao
Quảy gánh đàn thi ôm hận nước
Đồng tâm kết nghĩa Đệ Huynh bào!

NXV

* Cuồng Đao

*TB: Trình Giáo Kim ngày xưa chỉ co' 3 đao –
Tại hạ cũng vậy.

CHÔN ĐÀO

*Chiều hoang vắng sĩ quyết chôn đao.
Chôn cả oán ân chí khí cao.
Thác đổ rửa tâm trôi ác niệm,
Gió đưa ngòi hận dịu ba đào.
Vang vang tiếng kệ ngân swong sớm,
Thanh thoát chuông chiều đọng bóng sao.
Nương náu cửa không lòng thoát tục,
Chiến y đoạn tuyệt khoác tăng bào.*
UYÊN THÚY LÂM

ooOOOoo

LỄ BÓNG

*Nam nhân nghiệp cả chốn binh đao
Thiếu phụ ngậm ngùi hồn số cao
Chàng vẫn mịt mờ nơi gió cát
Em còn cơ cực giữa ba đào.
Ngày đi anh hẹn về xuân chín
Buổi đón em chờ lạc ánh sao!
Lòng nguyện đợi người dù trọn kiếp
Vì nhau, xin xếp lại chinh bào.*

UYÊN THÚY LÂM

Chinh Phụ

Bút nghiên xếp lại luyện cung đao,
Quốc biến sĩ phu hề chí cao.
Trống thúc ngàn quân lay bóng nguyệt,
Cờ bay vạn lá lấp ba đào.
Ngàn dâu khuất nẻo trông hình bóng,
Sạn đao mờ sương ngấm ánh sao.
Mưa gió biên thù chàng bảo trọng,
Khải hoàn rạng rỡ ánh kim bào.

Ta 05/06/2013

TRÒ CHƠI THỜI THƠ ĐẠI

SÂN ĐÌNH BỌN TRẺ TẬP CUNG ĐAO,
TAN HỌC RỬ NHAU TRANH THÁP CAO.
“TRÁNG SĨ” “CÔNG NƯƠNG” VÀO TRẬN CHIẾN,
CỜ LAU, KIẾM GỖ DẬY BA ĐÀO .
NHIỀU PHEN THUA TRẬN TÀN BINH GIÁP,
LẮM LÚC DỖI HÒN BIẾT TÍNH SAO !
EM GIỮ TRONG TIM HÌNH BÓNG CŨ,
TRÒI THƠ PHƠ PHÁT MẢNH NHUNG BÀO ?

UYÊN THÚY LÂM

VÀI LỜI GIỚI THIỆU

Trong một tình cờ, tôi gặp Uyên Thuý Lâm qua một cuộc hội họp của tổ chức Cộng đồng tại Tiểu bang Massachusetts. Từ đó, tôi biết Uyên Thuý Lâm làm thơ từ trước năm 1975. Chị làm thơ đủ loại, nhưng thơ tám chữ vẫn là sở trường của Uyên Thuý Lâm.

Tôi thường đọc thơ Uyên Thuý Lâm khi chị gửi cho tôi những sáng tác mới, để rồi, sau đó, đăng trên Trang thơ của tuần báo Thăng Long, do tôi phụ trách từ nhiều năm qua khi tôi còn ở Boston. Uyên Thuý Lâm là một thành viên trong gia đình văn nghệ sĩ Boston, và là Hội viên của Hội Văn Nghệ Tự Do tại Florida. Thơ Chị được phổ biến nhiều trên các diễn đàn, trong đó, Chị có trang thơ trên báo điện tử Người Việt Boston, có nhiều bài đăng trên Trang Web Văn Nghệ Boston và một vài trang Thơ văn ở Bắc Cali . Chị sáng tác rất mạnh nhờ sự đam mê thi ca của mình. Về tính tình, Uyên Thuý Lâm là một người hiền hoà, đôn hậu. Chị rất tế nhị trong việc xử thế nên được sự quý mến của hầu hết bạn bè.

Thơ Uyên Thuý Lâm như một trời thơ lỏng lộng, một rừng thơ tình cảm được viết bằng một trái tim rung động chân thành. Vì rung cảm chân thành nên thơ Uyên Thuý Lâm rất có hồn. Hồn thơ là cái duyên của thơ. Thơ không có hồn như người không có duyên. Người không có duyên thì đẹp mấy cũng ít ai ưa chuộng.

Ta hãy đọc vào đoạn thơ sau đây:

*Tháng chín bây giờ dài những cơn mưa
Ngày vẫn trôi thu vàng rồi sẽ đến
Uớt lòng đơn trùng trùng mưa kỷ niệm
Anh nhớ cho lời hẹn lúc giao mùa*

Lối Thu Xưa (thơ UTL)

*Gió sẽ chuyển đến anh niềm nhung nhớ,
Chút mây xa tươi sắc nắng quan hà
Anh về đi, trăng thu vàng vạc tỏ
Bên đời nhau ngày tháng mãi đơm hoa.*

Lối Thu Xưa (thơ UTL)

*Ta bên nhau chung lời Thơ thân ái,
Người bên người dòng Nhạc đượm nghĩa ân
Đời tha phương nhớ ngày xưa có phải
Vọng cố hương hồn theo áng mây Tần.*

Tri Ngộ (thơ UTL)

Tôi viết ít dòng này như một kỷ niệm đẹp được giữ lại qua những tháng năm cùng sinh hoạt chữ nghĩa trong gia đình văn nghệ sĩ Boston, mà cá nhân tôi cũng là một thành viên. Nhân dịp Uyên Thúy Lâm in tập thơ TRĂNG NƯỚC BẾN BỜ XƯA, tôi xin được giới thiệu với bạn đọc những vần thơ óng ánh nhiều màu sắc trong thơ Uyên Thúy Lâm.

Atlanta, tháng 6 năm 2014.

Hoa Văn

Huyền

*Tơ trời rối tựa tâm dâu,
Hết vinh rồi nhục nông sâu ý mình
Giàu nghèo chung một chữ khinh,
Được thời xuân đến, nghèo mình ẩn đông.
Hạt nào như huyền mà không,
Bụi trần khanh tướng rõ lòng đêm trăng.*

Nguyễn Tông

HẠT BỤI

Chiều lên nắng xuống chiều lên,
Vẫn trăm năm hẹn bến thuyền sông quê.
Ba mươi năm không lối về,
Đường muôn nẻo chẵn, dặm về xa khơi.
Vọng ngân tiếng mẹ ru hời,
Lặng trong tiềm thức, một đời còn ghi.

*

Thương sao ước vọng xuân thì,
Theo thời gian quá bước đi không đều.
Sang hè lá cỏ xanh thêm,
Nhớ cành hoa tím trao em năm nào.
Giờ đây phố nhỏ mưa mau,
Thương người đơn lẻ gầy hao đợi chờ ...

*

Lặng nghe sóng vỗ ven bờ,
Việt Nam yêu dấu bây giờ nơi đâu?
Rừng già bể cả nương dâu
Đồng xanh bãi mía đất nâu quê mình.
Một thời ly loạn đao binh,
Triệu người xiêu tán hành trình biển Đông
Thế trần sắc sắc không không,
Nghiêng mình Hạt Bụi nhớ lòng đất quê...

UYÊN THUYẾT LÂM

Tháng 8 / 2013

Không

*Tạ từ một cuộc bể dâu,
Đi về chân đất áo nâu ẩn mình.
Nửa đời lưu lạc trọng khinh,
Hoàng hôn đầu núi, cá kinh biển đông.
Tàn phai rơi rụng mảnh không,
Tâm là hạt bụi bèn bồng ánh trắng*

Tạo Ân

BÀI XƯỞNG

XUÂN DÂN CHỦ

Xuân này DÂN CHỦ ngát trời thơ,
Người Việt bao năm đã đợi chờ.
Mắt biếc tuổi hồng bừng khát vọng
Môi tươi dáng ngọc dậy niềm mơ.
Giang san hoa gấm còn chia cách
Tổ quốc thiêng liêng chẳng nhạt mờ.
Tuổi trẻ quyết tâm vào đại cuộc,
Xuân này DÂN CHỦ ngát trời thơ.

UYÊN THÚY LÂM
(Tháng 1 / 2014)

Bài Họa 1:

THÈM XUÂN

Thèm xuân Dân Chủ mấy vắn thơ
Khắc khoải dân Nam vẫn ngóng chờ
Đất cũ trai thanh xây biển mộng
Non xưa nữ tú dựng trời mơ
Quê hương cuộc thế đời đêm tối
Viễn xứ tha phương kiếp lệ mờ
Tuổi trẻ anh hùng ta nhập cuộc
Thèm xuân Dân Chủ mấy vắn thơ.

Nam Thảo

Bài Họa 2

MÃ ĐÁO THÀNH CÔNG

Cộng sản về em mát tuổi thơ,
Đấu tranh không thể mãi trông chờ.
Nhân quyền khắp khiêng Cha ai oán,
Độc lập hoàn toàn Mẹ ước mơ.
Đứng dậy tô non sông sáng chói,
Vùng lên xóa sắc đỏ lu mờ.
Chung vai rửa mối thù cho nước,
Mã đáo thành công tấu nhạc thơ.

NHL NJ

Tết Giáp Ngọ 2014

Bài họa 3:

XUÂN ĐỐI

Xuân tỏa hương hòa vạn ý thơ,
Hoa khoe bướm lượn một trời chờ.
Thu tàn, đông đến xây đài mộng,
Rắn chạy, ngựa về dệt giấc mơ.
Viễn xứ đâu xa bờ biển mặn,
Quê nhà sao cách đại dương mờ!
Tết khai bút gởi vài câu đối,
Xuân tỏa hương hòa vạn ý thơ.

Nguyễn Bông,

Bài Họa 4

Xuân TỰ DO

Xuân TỰ DO về đẹp ý thơ,
Thương quê dài cả cổ mong chờ.
Cây nêu phe phẩy mừng ngày mới,
Tràng pháo tạch đùng ngỡ giấc mơ.
Cả thế kỷ chìm trong ngõ tối ,
Triệu người dân sống giữa đêm mờ.
Sáng nay kỳ diệu trên non nước ,
Xuân TỰ DO về đẹp ý thơ.

VINH HỒ

MỤC TÍM

Em tôi ngày đó vùng trời thơ,
Chim nhỏ, phố im, nắng đợi chờ.
Trong trắng áo dài khoe cánh bướm,
Đơn sơ sách vở dấu hồn mơ.
Tình thư ấp ủ ươm sầu kín,
Nhật ký cô đơn ngập lệ mờ.
Nét chữ vụng yêu tình lặng ngỏ,
Phôi pha mục tím một trời thơ.

TẠO AN

Bài Họa 6

VÀN THƠ XUÂN

Xuân về hải ngoại dệt vản thơ
Cứ mãi băng khuâng ngóng với chờ
Nguyện ước Tự Do hằng khát vọng
Cầu mong Dân Chủ dậy trời mơ
Bên kia nỗi nhớ chòm mây bạc
Bến cũ niềm mong chiếc bóng mờ
Réo gọi non sông hồn chất ngất
Bao giờ nước mẹ trọn tình thơ ?

TUẤN ĐÌNH

Bài Họa 7 :

Giao Thừa

Đời tôi đẹp nhất mái xuân thơ,
Rạo rục từng giây, xao xuyên chờ.
Ba tiếng cu cườm kêu tết đến,
Một màu nắng lụa trải vườn mơ.
Đôi câu đối đỏ lư trầm tỏa,
Nồi bánh chưng xanh bếp lửa mờ.
Thời khắc linh thiêng vừa điểm tiếng,
Vang trời pháo nổ, vạn lời thơ.

VINH HỒ
(23 / 1 / 2014)

Bài Họa 8

XUÂN LƯU VONG

Ngộ về Tết đến ngát hương thơ ,
Mấy chục năm qua vạn tháng chờ .
Rầu rĩ tim gan, ôi dị mộng ,
Héo mòn cật ruột, cạn hoa mơ .
Quê hương trùng điệp ngàn xa mãi ,
Nước Việt muôn niên khó nhạt mờ .
Tuổi hạc ngậm ngùi Xuân Ngựa viếng ,
Lưu vong ngán ngẩm họa bài thơ .

LDPP.

Mừng Xuân Dân Tộc

Mừng Xuân dân tộc đẹp như thơ
Náo nức lòng ta những đợi chờ
Dân chủ ùa về như gió lốc
Tự Do trải rộng khắp trời mơ
Nhớ xưa giặc Bắc sang xâm chiếm
Tích cũ Quang Trung đuổi chửa mờ
Chiến thắng tô hồng trang sử Việt
Mừng Xuân dân tộc đẹp như thơ

Song Phượng

Bài Họa 10

Xuân Nhớ Quê Nhà

Xuân về hoa nở một trời thơ
Say giấc hồi hương mãi mãi chờ
Dạ sắt nấu nung tròn bến mộng
Tim nồng ấp ủ ngát hồn mơ
Mai vàng tỏa rực bên hiên vắng
Pháo đỏ bùng lên giữa khói mờ
Tết đến tự tình trong nắng sớm
Thương nhà xin gửi mấy vần thơ

NXVan

TÉT NHÂN QUYỀN
Họa Thơ VH Uyên Thúy Lâm

Tết đến NHÂN QUYỀN gọi tiếng thơ,
Bao năm con trẻ vẫn mong chờ.
Thiếu niên ước mãi dài cơn mộng,
Nữ giới mong hoài đẹp giấc mơ.
Mẹ Việt thương đau còn khốn khổ,
Quê cha dày xéo vẫn lu mờ.
Đồng bào nao nức vào trận chiến,
Tết đến NHÂN QUYỀN gọi tiếng thơ

DUY QUANG

XUÂN DÂN CHỦ (2)
Họa thơ VH Uyên Thúy Lâm

Nàng xuân Dân Chủ hạ vắn thơ,
Nhập cuộc mà đi quyết chẳng chờ.
Nỗi sợ thâm căn đã đổi chủ.
Niềm đau cố đế sắp thành mơ.
Ngọn triều ý thức ngày càng tỏ,
Trí tuệ đỉnh non phút mỗi mờ,
Già trẻ gái trai cùng tiến bước,
Nàng xuân Dân Chủ hạ vắn thơ.

TƯỜNG VY

ĐỌC THƠ UYÊN THÚY LÂM

Trong số các tác giả nữ hiện nay trên văn đàn có một nhà thơ, nhà văn từ Boston là Uyên Thuý Lâm mà tác phẩm của chị được rất nhiều người mến mộ yêu thích vì nét dễ thương, hiền lành, chân thật và duyên dáng, hàm chứa nhiều ý nghĩa sâu sắc về đời sống và cuộc nhân sinh. Tôi có cơ duyên quen biết với nhà thơ nhà văn nữ này qua Hội VNTD và say mê đọc thơ của chị từ nhiều năm qua. Mỗi bài thơ của chị là một tâm tình, một cảm niệm sâu sắc dù là một bài thơ hoạ hay một bài nguyên tác của chị. Thơ thì nhiều người viết và dường như ai cũng có thể viết được. Viết cho hay là chuyện khó hơn, ít ai làm được. Nhưng viết cho hay và có thể đọng lại trong hồn người đọc thì càng khó hơn nhiều, chỉ một vài người đạt được mà thôi. UYÊN THÚY LÂM là một nhà thơ đã làm được điều đó—ít nhất là theo cảm niệm của người viết bài này là TRẦN MINH HIỀN.

Trong rất nhiều bài thơ của UYÊN THÚY LÂM có một bài mà tôi rất thích, và đã được nhạc sĩ LMST phổ nhạc.

SÂN GA TIỀN BIỆT

(Hoạ nguyên vận bài thơ Kiếp Phù Sinh của Thi Sĩ Hoa Văn)

*Còn có đêm này thôi anh nhé!
Giây phút rời tay đã đến rồi
Vẳng tiếng còi tàu xa vọng lại
Tiếng buồn át hẳn tiếng mưa rơi...*

Uyên Thúy Lâm

*...Còn có phút này thôi anh nhé!
Vàng vọt sân ga mấy dặm sầu
Bến đò, người đi người đứng đó
Duyên mình xin ước hẹn ngày sau.*

UYÊN THÚY LÂM
(Boston 2010)

Trong cuộc đời, cuộc chia tay nào cũng đầm nước mắt và nữ sĩ UYÊN THÚY LÂM viết thật hay.

Nhà thơ UYÊN THÚY LÂM viết về tình yêu một cách chân thật, trong sáng không uỷ mị, suốt mướt mà gây cảm xúc lâu dài cho người đọc.

Chị cũng đã khéo léo tài tình làm loạt những bài thơ mà nếu ghép chữ đầu sẽ ra hai câu thơ lục bát:

*SÔNG CHIA BIÊN HẸN TRĂNG THÈ,
RỪNG XƯA GIÓ HÁT, ĐI VỀ CÓ NHAU*

Thơ của chị được viết thành thư pháp rất đẹp và cũng được phổ nhạc thành nhiều ca khúc tuyệt vời.

Hãy đọc bài thơ khi chị xem bức tranh tuyệt đẹp của họa sĩ Nguyễn Trọng Khôi.

VĨ CẢM

Kính tặng Họa sĩ Nguyễn Trọng Khôi
(Cảm tác từ tranh SONATA của Họa sĩ Nguyễn Trọng Khôi)

*Người ngồi đó buổi hồng hoang, thuở trước
Bên bãi bờ êm vắng những chiều trôi.
Mặt sóng gợn gió đùa theo con nước,
Đã mờ dần, ánh sáng phía xa xôi*

Trăng Nước Bến Bè Xưa

*Cây đàn cũ nghìn năm còn vọng tiếng,
Điệu tung bừng trong vũ hội mùa Xuân.
Nhạc thúc giục chinh nhân vào trận chiến,
Nhịp kêu hùng lộng gió buổi ra quân.*

*Bao khúc hát nhớ về người xa vắng
Ai đi qua để lại dấu chân đời?
Rời tay ấm trong ngày ta ly biệt,
Người đi rồi, hồn mộng cũng xa khơi!*

*Cây đàn thân của thời xưa lưu bóng,
Tiếng vĩ cầm réo rắt khúc thặng hoa.
Đàn tấu vang triền miên trong ảo mộng,
Chuỗi thanh âm khoan nhặt phút giao hòa.*

*Em ngồi lặng trong ánh vàng xé khuất,
Phía cuối trời pha sắc tím u trầm.
Đàn vang dội đến chân mây vách núi
Tuôn dạt dào trên sóng nước xa xăm.*

*Sẽ còn mãi những rung ngân thân thoại,
Hồn Paganini vang vọng khối tình si
Trải trăm năm âm ba như bão táp,
Rồi nghìn năm làn nước cuốn trôi đi....*

Uyên Thúy Lâm
(Tháng 3 / 2014)

Thơ của nữ sĩ UYÊN THÚY LÂM rất mộc mạc chân thật, thanh tao, trang nhã và càng đọc càng thấm thía, từng câu từ chữ từng ý tứ câu cú ý nhị sâu sắc không thừa không thiếu, đầy đủ tất cả ý nghĩa.

Hãy đọc:

ĐÀN CHIM NHỎ

*Đâu rồi đàn chim nhỏ
Không về vui bên sân?
Đêm qua trời trở gió
Mưa giăng mắc xa gần...*

.....
*...Ta như chim tha phương,
Trải tháng năm sương tuyết,
Thắm đôi vàng nhật nguyệt,
Ngùi lòng nhớ cố hương...*

UYÊN THÚY LÂM

Thu 2013

Bài thơ đặc sắc vì tác giả mượn hình ảnh loài chim để nói về nỗi lòng của người lưu vong viễn xứ.

Nhà thơ Uyên Thúy Lâm viết nhiều thơ nhưng người đọc có thể thấy hai mảng chính của thơ chị đó là thơ tình và thơ quê hương. Có một bài thơ mà tôi, người viết (TMH) đặc biệt yêu thích đó là bài sau đây:

LANG-BIANG ĐÓN BƯỚC EM VỀ

Hàng cây đong bóng lưng chiều
Sương mờ **Đà Lạt** gọi nhiều nhớ thương
Từ em xa cách hà phương
Thông ngàn vì vút sâu vương bao ngày.

Qua đèo **Prenn** thoáng như say
Hồ Xuân Hương lạnh trời mây giăng sâu.
Vườn **Bách thú** đã bao lâu
Pongour thác bạc trắng màu thời gian?

Cà phê **Thủy Tạ** sương ngàn
Phở Tùng buổi ấy vội vàng chia tay.
Trúc Lâm Thiền Viện mây bay
Ta còn lặng đứng đợi ai bên hồ.

Chùa Sư Nữ những chiều mơ
Vượt qua dốc **Thái Phiên** chờ bước em.
Thương sao tình quá truân chuyên
Đồi Thông Hai Mộ lỡ duyên kiếp này!

Trường Võ Bị bước tương lai
Câu “**Tự Thắng Để Chỉ Huy**” kiên lòng.
Suối mơ không vương bụi hồng
Huệ trắng dâng lễ Phật vòng **Linh Sơn**.

Dốc **Bùi Thị Xuân** mưa tuôn
Áo em đầm ướt càng thương dáng gầy.
Đỉnh **Lâm Viên** đùn sắc mây
Đèo **Krông-Pha** gốc thông này khắc tên.

Uyên Thúy Lâm

*Nhấn người **Tùng Nghĩa** đừng quên
Giáo Hoàng Học Viện ta còn bên nhau.
Hồ Than Thở chiều xuống mau
Đà Lạt Palace hẹn nhau cuối tuần.*

*Đôi **Cù nhạc** ngựa tung bừng
Vườn **Bích Câu** vạn đóa hồng ngát hương.
Sang năm lộc biếc ngàn phương
Liên Khương ngày tháng cát tường, **ĐÓN EM...***

UYÊN THÚY LÂM
(2013)

Tùng địa danh, từng kỷ niệm, từng ngày tháng cũ được chị trang trọng, khéo léo, tài tình ghép lại thành một bức tranh Đà Lạt tuyệt đẹp, một bức ảnh thành phố sương mù lãng mạn và một bài thơ tuyệt vời, một câu chuyện trữ tình mà ai đọc ai nghe cũng bồi hồi xúc động.

ooOOOoo

Nói chung thơ của nhà thơ UYÊN THÚY LÂM hiền lành, đẹp đẽ như con người và tâm hồn của chị, hàm chứa ý nghĩa sâu xa, kiếp nhân sinh, thân phận người ly hương lưu vong viễn xứ. Cầu chúc chị luôn dồi dào sức khỏe và bút lực sung mãn để tiếp tục sáng tác đóng góp cho đời nhiều thêm nữa những vần thơ tuyệt tác.

Trần Minh Hiền, Orlando ngày 27 tháng 4 năm 2014

KHÓC CÔ GIANG

*Đền Hùng nên nghĩa thiếp theo chàng,
Đồng chí, đồng tâm trách nhiệm mang.
Yên Bái* đầu rơi đen vận nước,
Võng La tang phủ trắng mây ngàn.
Chàng về âm phủ chiêu binh tướng,
Thiếp biệt dương gian trọn đá vàng**.
Chung bóng đời nay không vẹn nữa,
Nghìn sau duyên kiếp mãi bên chàng.*

TẠO AN

* Anh hùng Nguyễn Thái Học sinh ngày 1 tháng 12 năm 1902 (Nhâm Dần) tại làng Thổ Tang, tổng Lương Điền, phủ Vĩnh Tường tỉnh Vĩnh Yên. Nay là thị trấn Thổ Tang huyện Vĩnh Tường tỉnh Vĩnh Phúc.

Cuộc khởi nghĩa chống xâm lược Pháp thất bại, Đảng trưởng Nguyễn Thái Học và 12 đồng chí đã bị xử tử ngày 17 / 6 /1930 tại Yên Bái.

** Ngày hôm sau Cô Giang mua vuông vải trắng để tang chồng. Cô đáp tàu về làng Thổ Tang lạy tạ cha mẹ chồng (Ông Nguyễn Văn Hách và Bà Nguyễn Thị Quỳnh) . Từ biệt mọi người Cô Giang đến Xóm Mới, xã Đông Vệ cách làng Thổ Tang không xa , giáp quốc lộ số 2. Tại đây, để trợn nghĩa với người vừa khuất, Cô Giang đã tự sát bằng khẩu súng lục mà Nguyễn Thái Học đã tặng Cô ở đền Vua Hùng năm nào...

* Nguyễn Thái Học hô vang " Việt Nam Vạn Tuế !" trước khi bị hành quyết

** Do câu " Không thành công thì thành nhân".

NGÀY TANG YÊN BÁI

Họa thơ VH Tạo Ân

*Nghẹn ngào tiếng nấc tiễn đưa chàng,
Tình nước tình nhà vai nặng mang.
Yên Bái trời sâu dăng núi cả
Thổ Tang* đất thảm ngút mây ngàn.
Tình riêng đứt đoạn trên dương thế
Nghĩa lớn hẹn nhau dưới suối vàng.
" Vạn Tuế Việt Nam" hôn bắt khuất,
" Thành nhân"*** sử Việt khắc tên chàng.*

UYÊN THÚY LÂM

NHỚ MÙA THU

Vàng rắt mênh mông mây trắng lượn,
Buồn hiu sông quạnh đôi bờ thương.
Nghiêng nghiêng nón lá hương che kín,
Bên ấy ai về giọt nắng vương?

Người đi hoa khế trở bông sầu,
Tả toai thánng tám giọt mưa Ngâu
"Chim Quyên" bậu hát chiều đưa tiễn,
Áo trắng bà ba cũng úa màu.

Àu ơ trong gió tiếng ai ru,
Nhánh sầu chín rụng trái mù u.
Bìm bịp kêu chiều con nước lớn,
Một mình nghe nặng nhớ mùa thu.

TẠO AN

ĐIỆU THU CA

Theo Văn thơ VH Tao An

Cho dẫu cánh diều còn bay lượn,
Tuổi thơ trôi mát, biệt trời thương.
Gió sang mùa gửi hương thầm kín,
Vàng rơi theo lá, ý còn vương.

Bến cũ ngàn mây nước lặng sâu,
Người còn đi mãi lạnh mùa Ngâu
Bao lời cho cạn lần đưa tiễn,
Hoa cỏ chiều thu úa sắc màu.

Văng vẳng thôn xa điệu hát ru,
Vàm sông quê rợp bóng mù u.
Tình dang quê mẹ không vơi cạn,
Dù biệt ngàn trùng cách mấy thu.

UYÊN THÚY LÂM

TỰ TẠI

Thong dong nhiều lúc tưởng mình nông.
Không đến , không đi , chẳng muốn vòng.
Vài khúc nhạc hay , quên hết nốt.
Mấy vần thơ tuyệt , luật chưa thông.
Ngẫm đời nhật nguyệt , dư ngày tháng.
Luận kiếp nhân sinh , một tấm lòng.
Lắm kẻ xàm xì : " Sao gốc vậy ? "
Thưa rằng : "Tự tại thế là xong ".

Lộc Tòng (Sep. 2013)

ĐUỜI ƯƠI THI SĨ¹

Một bầu ngất ngưỡng chúng chê nông,
Tay kéo càn khôn tay họa vòng².
Dã chén đặng vân trăng ngự núi,
Ngàn chung luân vũ gió đùa thông.
Tiêu dao lá rụng nghe tiền kiếp,
Tự tại suối reo thấy chính lòng.
Danh lợi như “Ngàn Thu Rớt Hột”*,
Êm đêm “Ngộ Nhận”* tỉnh–điên-xong.

1Một bút hiệu khác của Bùi Giáng.

2BG có lúc làm họa sĩ.

*Hai tác phẩm của Bùi Giáng.

Ta

Xuân Tuyết

*Bạch Tuyết du xuân trắng gió chiều,
Cho mình ử hự xiu xiu xiu.
Đơn thân xông trận gò lưng đầy,
Độc mã trải tình nhuộm nắng yên.
Hai lượt tuần trăng quàn nuốn chết,
Một bình cao hổ bóp gần tiêu.
Tết này thân hạ dần lên lão,
Chẳng biết đông nào xếp cánh diều.*

Tường Oai

(Feb / 2014)

Đợi Mong

*Chờ mãi người đi, tuổi xế chiều,
Bước chân đau dãi đã liêu xiêu.
Đường thôn lạnh lẽ người thưa vắng,
Ngõ trúc mơ hồ bóng dấu yêu.
Khắc cốt thề xưa : mong tái ngộ,
Ghi lòng hẹn cũ : đợi nguyên tiêu.
Bèn nhau xây lại đời tươi sáng,
Gió lộng trời trong vút cánh diều.*

UYÊN THÚY LÂM

(Feb 2014)

